

Informe sobre demografia col·legial 2017

El perfil que es defineix del metge actual i de futur és el de dona, jove i especialista. D'altra banda, percentualment, els metges jubilats augmenten més ràpidament que els no jubilats.

Gabinet d'Estudis Col·legials

La piràmide d'edat mostra la consolidació de fenòmens demogràfics observats els últims anys. D'una banda, es defineix el perfil professional mèdic actual i de futur: dona jove i especialista. Les dones són el 51,5 % del cens, representen més del 60 % de les noves altes i, de mitjana, són 10 anys més joves que els homes. D'altra banda, l'envelliment de la col·legiació segueix el seu ritme i ens recorda la necessitat de planificar la jubilació de les cohorts nascudes als anys cinquanta i seixanta: percentualment, els metges jubilats augmenten més ràpidament que els no jubilats. L'edat mitjana dels col·legiats se situa en 50,1 anys.

Els metges nascuts a Catalunya són majoria, tot i que continuen perdent pes percentual. Per primer cop el nombre de metges llatinoamericans superen els 5.000 i el conjunt de metges estrangers superen en nombre els metges nascuts a la resta d'Espanya. La situació política que viu Veneçuela ha fet que els metges d'aquest país hagin passat, en pocs anys, a ser el

segon col·lectiu de metges nascuts fora d'Espanya.

Augmenten les altes per cinquè any consecutiu. Les de metges estrangers ho fan un 32 %, superen els metges catalans, que baixen un 4 %, i a nivell absolut són les més altes des de 2010. Un 4 % també és el que augmenten les altes de metges de la resta d'Espanya. En consonància, les altes no MIR augmenten en detriment de les altes MIR (majoritàriament metges nascuts a Espanya). Tot i que l'alta per cursar el MIR continua sent la majoritària, representa el 48 % de totes les altes, el valor més baix dels últims sis anys.

Les baixes augmenten lleugerament després de la caiguda de l'any passat. Sobretot les baixes per defunció i per trasllat de província, mentre que segueixen baixant les de trasllat a l'estranger per cinquè any consecutiu.

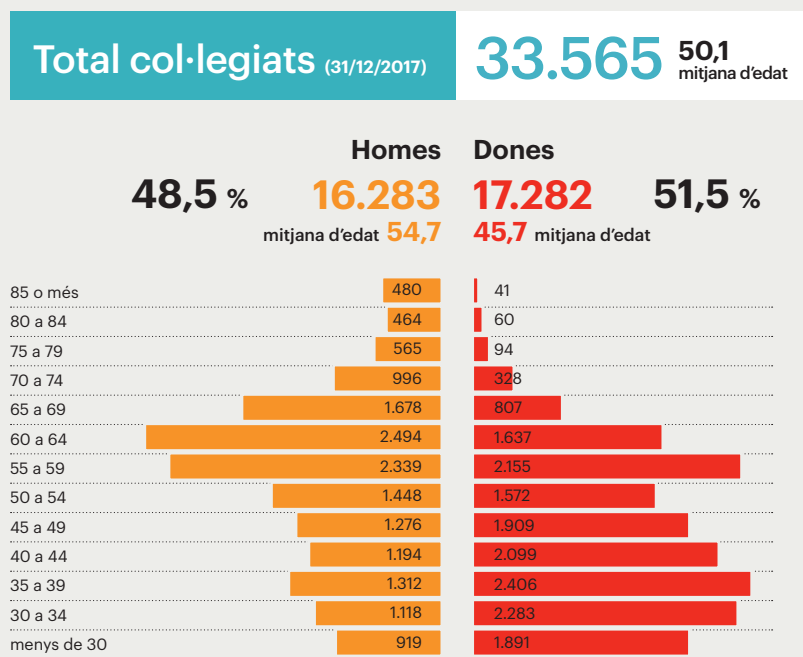
Els metges jubilats fa temps que creixen a un ritme superior al dels no jubilats. En-

guany creixen un 8 % davant el 2 % dels no jubilats i en l'última dècada han augmentat un 84 %, per un 15 % dels no jubilats. En el total de la col·legiació els metges jubilats són l'11,5%. Aquesta tendència en augment farà que, d'aquí a uns anys, hi hagi un volum de metges jubilats com no s'havia vist.

Voldríem destacar l'acord pres pel Consell de Col·legis de Metges de Catalunya que ens permetrà disposar de dades globals i oferir-les al conjunt dels col·legiats catalans.

Conclusions

Caldrà preveure i adaptar-se a les necessitats dels metges joves i dels metges jubilats per tal de donar-hi resposta. S'albirarà un canvi en les escales de prioritats dels joves metges especialistes, que donen cada dia més un rol central a temes com la conciliació laboral i familiar. D'altra banda, la futura jubilació d'un gran nombre de metges pot comportar també un augment de demandes socials a atendre.

Origen

Zona de naixement	Col·legiats	%
Catalunya	20.777	61,9 %
Resta d'Espanya	6.362	19,0 %
Conjunt d'estrangers	6.426	19,1 %
Amèrica Llatina i Carib	5.009	77,9 %
UE, EEE* i Suïssa	696	10,8 %
Europa Central i de l'Est	280	4,4 %
Orient Mitjà	213	3,3 %
Àfrica	129	2,0 %
Altres	99	1,6 %

*Espai Econòmic Europeu

Demografia mèdica catalana

Marc Soler Director general corporatiu

El futur de la demografia col·legial planteja diferents reptes. S'albira un canvi en les escales de prioritats dels joves metges especialistes (tant homes com dones) que dona cada cop un rol més central a aspectes com la conciliació laboral i familiar. També caldrà planificar bé la jubilació dels metges que ara es troben al llindar de l'edat de jubilació i tenir present que en els pròxims anys hi haurà un gruix important de metges jubilats, amb demandes socials que caldrà atendre.

No podem incidir en l'envelliment progressiu de la població, en l'aparició de noves malalties i en la desaparició d'altres, o en l'evolució de les tecnologies en l'àmbit assistencial i de la informació que, progres-

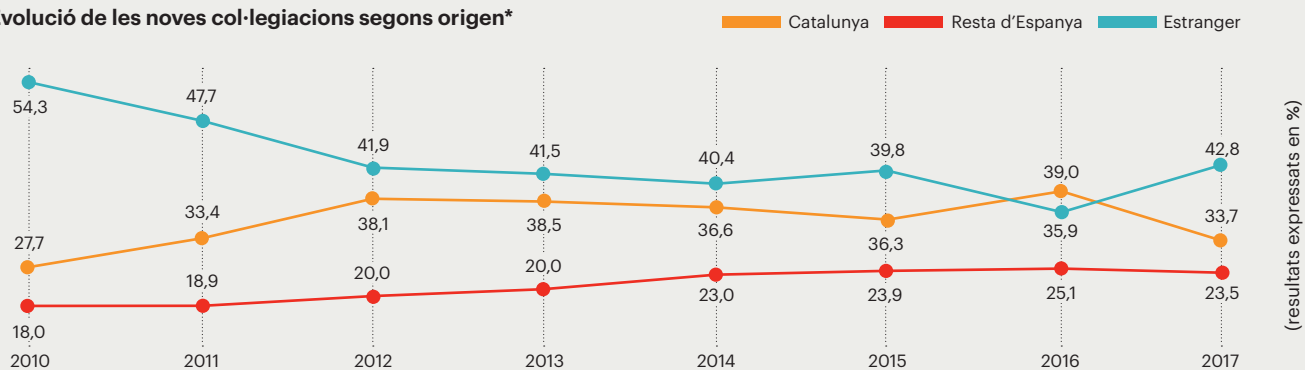
sivament, aniran comportant canvis substancials en la manera d'exercir la medicina. Tots aquests són aspectes que depassen la nostra capacitat a l'hora de preveure les necessitats de metges al país. Però l'Administració sanitària, les organitzacions assistencials, les societats científiques i els col·legis professionals hem de començar a fer propostes que permetin fer previsions, a curt i mitjà termini, i planificar el nombre de metges que necessitem. En els últims 10 anys, hem suplert el dèficit de metges amb una vinguda molt important de professionals extracomunitaris.

Hi ha aspectes concrets que hem de resoldre de manera imminent. El primer, establir mesures que facin més flexible el sistema

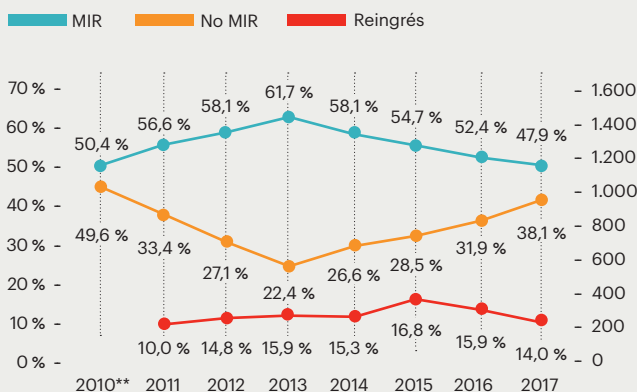
sanitari, amb menys burocràcia i més autonomia, que permeti als metges ser més resolutius. Segon, millorar les condicions laborals i retributives, incorporant noves mesures d'incentivació a la resolució dels problemes dels nostres pacients. Tercer, flexibilitzar el sistema formatiu; avui és necessari augmentar lleugerament el nombre de places de medicina i de places MIR, així com promoure la troncalitat com a mesura que ha de permetre flexibilitzar el sistema d'especialització. I, quart, afavorir un sistema de jubilacions més flexible capaç d'adaptar-se, tant a les necessitats organitzatives del sistema sanitari com al perfil i a la situació de cada professional concret.

Cal prendre decisions, no fem tard.

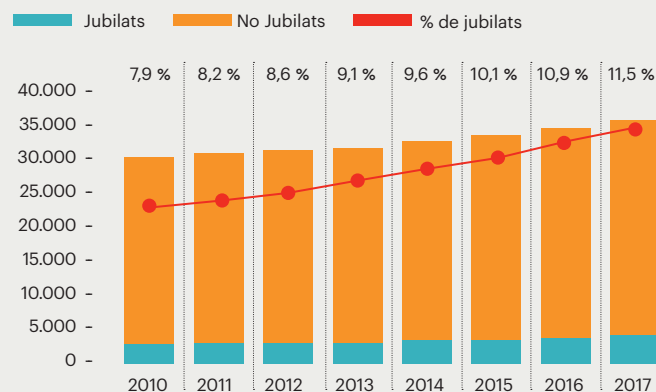
Evolució de les noves col·legiacions segons origen*

Evolució de les altes segons tipologia d'alta*

Evolució del % de jubilats respecte al total de la col·legiació

* El 2017 s'ha canviat el criteri de comptabilització anterior: es tenen només en compte altes col·legials que a finals d'any continuen estant d'alta al CoMB.

** En les dades de 2010 només es distingeix entre Altes MIR i Altes No MIR.